

## Tiêu ngữ cho kì Hội đồng Hoa ngữ Quốc tế 2025

Các chương 5 đến 8 của sách La Mã có thể được gọi là cốt lõi của Kinh Thánh, cho thấy toàn bộ chủ đề của Kinh Thánh cách cụ thể và chi tiết; các từ *sự sống* và *sự chết* tạo thành hai đường hướng tương phản nhau trong suốt các chương 5 đến 8, cho thấy con người đang ở trong một tình thế ba bên giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan, sự sống và sự chết.

Khi vui hưởng Christ trong những nỗi khổ, chúng ta đang được cứu trong sự sống Ngài để hoàn thành mục tiêu hữu cơ về sự cứu rỗi mãnh liệt của Đức Chúa Trời, điều sản sinh và xây dựng Thân thể hữu cơ của Christ được biểu lộ trong các Hội thánh địa phương, nơi chúng ta vui hưởng ân điển phong phú của Chúa và nơi Đức Chúa Trời của sự bình an nghiền nát Sa-tan dưới chân chúng ta để biểu lộ vinh hiển của Ngài và phô bày chiến thắng của Ngài.

Sau khi kinh nghiệm báp-têm đúng đắn, chúng ta tiếp tục lớn lên trong và cùng với Christ trong hình dạng của sự phục sinh Ngài, tức là bước đi trong sự mới mẻ của sự sống.

La Mã chương 8 nói về Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả là sự tổng kết chung cuộc của Đức Chúa Trời Tam Nhất; Linh này sẽ làm cho chúng ta trở nên giống như Christ trong sự sống, bản chất và sự biểu lộ.

**Dàn bài**  
**cho kì Hội đồng Hoa ngữ Quốc tế**  
**14-16, tháng 2, 2025**

**CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:**  
**CÁC CHƯƠNG 5 ĐẾN 8 CỦA SÁCH LA MÃ—**  
**CỐT LÕI CỦA KINH THÁNH**

Bài Một

**Đường hướng sự sống và đường hướng sự chết**  
**trong các chương 5 đến 8 của sách La Mã**

Đọc Kinh văn: La. 5:10, 12, 14, 17-18, 21; 6:4, 9, 16, 21-23;  
7:5, 10, 13, 24; 8:2, 6, 10-11, 38

**I. Các chương 5 đến 8 của sách La Mã có thể được gọi là cốt lõi của Kinh Thánh, cho thấy toàn bộ chủ đề của Kinh Thánh cách cụ thể và chi tiết:**

- A. Hai từ then chốt này—*sự sống* và *sự chết*—được đề cập nhiều lần trong La Mã chương 5 đến 8; sự sống (5:10, 17-18, 21; 6:4, 22-23; 7:10; 8:2, 6, 10-11, 38) và sự chết (5:12, 14, 17, 21; 6:9, 16, 21, 23; 7:5, 10, 13, 24; 8:2, 6, 10-11, 38) tạo thành hai đường hướng tương phản nhau trong suốt các chương 5 đến 8, đường hướng sự sống và đường hướng sự chết, cho thấy con người đang ở trong một tình thế ba bên giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan, sự sống và sự chết.
- B. Cây sự sống và cây tri thức (cây sự chết) dẫn đến hai đường hướng—đường hướng sự sống và đường hướng sự chết—xuyên suốt cả Kinh Thánh và kết thúc trong sách Khải Thị; sự sống bắt đầu với cây sự sống (Sáng. 2:9) và kết thúc với Giê-ru-sa-lem Mới là thành phố nước sự sống với cây sự sống (Khải. 22:1-2), ánh sáng của sự sống (21:23; 22:5), và vinh hiển của sự sống (21:10-11, 23); sự chết bắt đầu với cây tri thức (Sáng. 2:17) và kết thúc với hồ lửa (Khải. 20:10, 14).
- C. Ăn cây sự sống tức vui hưởng Christ là nguồn cung ứng sự sống nên là vấn đề chính yếu trong nếp sống Hội thánh (Sáng. 2:9, 16; Khải. 2:7); nội dung của nếp sống Hội thánh tùy thuộc vào sự vui hưởng Christ; chúng ta càng vui hưởng Ngài thì nội dung sẽ càng phong phú.
- D. Nhưng để vui hưởng Christ, đòi hỏi chúng ta phải yêu Ngài bằng tình yêu ban đầu; nếu lìa bỏ tình yêu ban đầu dành cho Chúa thì chúng ta sẽ hụt mất sự vui hưởng Christ và đánh mất chứng cứ của Jesus; hậu quả là giá đèn sẽ bị cất khỏi chúng ta—cc. 4-7.
- E. Khôi phục tình yêu ban đầu là xem Chúa Jesus là đầu nhất trong mọi sự; nếu chúng ta làm cho Christ trở nên mọi sự trong đời sống mình thì có nghĩa là chúng ta đã đắc thắng việc đánh mất tình yêu ban đầu—Côl. 1:18b; Gi. 14:21, 23; Thi. 90:1; 91:1; Phil. 3:13-14.
- F. Sự phát ngôn của Chúa cho Hội thánh tại Ê-phê-sô có thể được tóm lược bằng bốn từ trọng yếu bắt đầu với chữ *l* [trong tiếng Anh]—*tình yêu, sự sống, ánh sáng và giá đèn (love, life, light, and lampstand)*; chúng ta phải cho Chúa Jesus có vị trí tối thượng về mọi mặt và trong mọi sự để khôi phục tình yêu ban đầu; rồi chúng ta sẽ vui hưởng Ngài là cây sự sống, và sự sống này lập tức trở thành ánh sáng của sự sống (Gi. 8:12); khi đó chúng ta sẽ chiếu sáng trong đời sống hằng ngày và chiếu sáng cách tập thể như là giá đèn (Khải. 2:1-7).
- G. Tình trạng gian ác của kẻ ác là họ không đến với Chúa để ăn và vui hưởng Chúa (đc. Ês. 55:1-2, 6-7; 57:20-21); họ làm nhiều điều nhưng không đến để tiếp xúc Chúa, nhận lấy Ngài, nhận lãnh Ngài, nếm Ngài và vui hưởng Ngài; trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, không có gì gian ác hơn điều này (Giê. 2:13).

**II. Ngày nay, tín đồ là một vườn Ê-đen thu nhỏ—Đức Chúa Trời là cây sự sống ở trong linh họ, Sa-tan là cây tri thức ở trong xác thịt họ, còn tâm trí họ thì ở giữa; chúng ta hoặc ở trong linh hoặc ở trong xác thịt; không có chỗ thứ ba cho chúng ta; đây là lí do chúng ta phải đặt tâm trí vào linh—La. 8:6:**

- A. Thân thể con người vốn thuần khiết, nhưng qua sự sa ngã của con người, Sa-tan đã tiêm chính hẳn vào trong con người, và thân thể con người đã trở thành xác thịt—Sáng. 3:6; La. 7:18a:
1. Thân thể chúng ta là “thân thể của tội” (6:6) và “thân thể của sự chết này” (7:24); thân thể của tội rất tích cực và đầy sức mạnh trong việc phạm tội nghịch lại Đức Chúa Trời, nhưng thân thể của sự chết này lại yếu đuối và bất lực trong việc làm vui lòng Đức Chúa Trời (c. 18).
  2. Hễ chúng ta còn sống, thì mãi đến ngày cứu chuộc của mình, thân thể của tội và sự chết vẫn luôn ở với chúng ta—đc. 8:23.
  3. Xác thịt là “phòng họp” và là nơi tổng hợp của tội, sự chết và Sa-tan; xác thịt là một trường hợp vô vọng và không bao giờ cải thiện được—7:17-18, 21; đc. Gi. 17:15.
- B. Vì cố gia tể Ngài nên Đức Chúa Trời, trong sự khôn ngoan và tể trị của Ngài, đã dùng xác thịt tội lỗi, xấu xa của chúng ta để buộc chúng ta xoay về linh hầu chúng ta đạt được Linh nhiều hơn cho sự xây dựng của Ngài bởi sự lớn lên của Đức Chúa Trời trong chúng ta—Côl. 2:19; Xa. 4:6:
1. Về pháp lí, cả Sa-tan lẫn xác thịt của chúng ta đều đã bị định tội một lần đủ cả trên thập tự giá (La. 8:3; Gi. 3:14; Hê. 2:14; 2 Cô. 5:21), nhưng Đức Chúa Trời cho phép xác thịt vẫn ở với chúng ta để giúp đỡ và buộc chúng ta xoay về Christ trong linh mình và không còn tin cậy xác thịt nữa (Phil. 3:3).
  2. Không có sự giúp đỡ của xác thịt tội lỗi, xấu xa này, chúng ta sẽ không tha thiết đạt được Chúa hoặc để Ngài được tác thành vào trong mình—La. 7:24-25; 8:2, 6, 13.
  3. Mục tiêu của chúng ta có lẽ là sự thánh biệt, thuộc linh hay chiến thắng, nhưng mục tiêu của Đức Chúa Trời là tác thành chính Ngài vào trong chúng ta để làm cho chúng ta trở nên vinh hiển; thường thì khi ở trong hoàn cảnh khó khăn, chúng ta mới mở ra với Chúa nhiều hơn, sẵn lòng xoay về Ngài và để cho Ngài tác thành chính Ngài vào trong chúng ta nhiều hơn—cc. 28-29; Êph. 5:27.
  4. Nếu chúng ta tìm kiếm Ngài thì ngay cả nơi tổng hợp đầy tội lỗi của xác thịt này cũng sẽ trở nên sự giúp đỡ cho chúng ta trong việc đạt được Chúa; vì thường xuyên thất bại nên chúng ta sẽ tha thiết xoay về linh, và bằng cách này, chúng ta đạt được Linh nhiều hơn—đc. Xuất. 23:23, 29-30; Quan. 2:21-3:4.
  5. Những gian khó, những lần bị đánh bại, thất bại, và nản lòng buộc chúng ta phải nhận ra rằng không có hi vọng gì trong xác thịt; xác thịt chỉ tốt cho việc buộc chúng ta xoay về Christ trong linh mình, ép chúng ta vào trong linh, khiến chúng ta khẩn thiết vào trong linh và giữ chúng ta thức canh để ở lại trong linh—Mat. 26:41; Êph. 6:17-18.
  6. Chúa không quan tâm chúng ta có chiến thắng hay không; Chúa chỉ quan tâm một điều, đó là chúng ta đạt được Christ là Linh bằng cách đặt tâm trí vào linh—Phil. 3:8; 2 Cô. 3:17-18; La. 8:6.

**III. Trong La Mã chương 5, chúng ta ở trong A-đam; trong La Mã chương 6, chúng ta ở trong Christ; trong La Mã chương 7, chúng ta ở trong xác thịt; và trong La Mã chương 8, chúng ta ở trong linh; A-đam ở chương 5 được kinh nghiệm trong xác thịt ở chương 7, còn Christ ở chương 6 được kinh nghiệm trong linh ở chương 8:**

- A. Chúng ta, tín đồ trong Christ, có một sự chuyển dời thực sự về vị trí khỏi A-đam qua sự chết của Christ mà vào trong Christ qua sự phục sinh của Ngài—6:3-8:
1. Trong A-đam, chúng ta thừa hưởng tội là điều khiến chúng ta bị cấu thành tội nhân (5:12a, 19a); chúng ta thừa hưởng sự chết là điều một mặt làm chúng ta yếu đuối, không thể làm những điều vui lòng Đức Chúa Trời, mặt khác trị vì trên chúng ta (cc. 12b, 14a, 17a); và chúng ta thừa hưởng sự định tội dưới kinh luật dẫn đến sự chết (c. 16a).
  2. Trong Christ, chúng ta đã được ban ân tứ là sự công chính, sự sống và sự xưng công chính dưới ân điển dẫn đến sự sống mà trong đó chúng ta trị vì bởi ân điển trên mọi sự—cc. 17b, 18b, 21.
- B. Chúng ta, tín đồ trong Christ, có một sự chuyển dời thực tiễn trong kinh nghiệm khỏi xác thịt (A-đam thực tiễn và trong kinh nghiệm) qua việc bị đóng đinh với Christ (6:6; Ga. 2:20) mà vào trong Linh

(Christ thực tiễn và trong kinh nghiệm) qua mối liên hiệp hữu cơ của chúng ta với Christ là luật của Linh sự sống (La. 8:2, 16a; 1 Cô. 6:17).

- C. Chính Christ là sự sống của Đức Chúa Trời, sự sống đời đời (Gi. 14:6a; 11:25; 1 Gi. 1:2); Ngài đến để chúng ta có sự sống và có sự sống dư dật (Gi. 10:10b); Ngài chết cái chết giải-phóng-sự-sống và bước vào sự phục sinh ban-phát-sự-sống (12:24) để trở nên Linh ban-sự-sống (1 Cô. 15:45b) như là luật của Linh sự sống (La. 8:2), ban sự sống cho linh, tâm trí và thân thể phải chết của chúng ta để chúng ta có thể trở thành những người được sự sống nuốt mất hầu cung ứng sự sống cho người khác (cc. 10, 6, 11; 2 Cô. 5:4; 1 Gi. 5:16a; Gi. 6:63; Công. 5:20).

**IV. Để liên tục ở trên đường hướng sự sống, chúng ta phải nhận lấy phương cách vui hưởng Christ là cây sự sống; xin xem sự tương giao trọng yếu từ anh Lee dưới đây:**

**NHẬN LẤY PHƯƠNG CÁCH  
VUI HƯỞNG CHRIST LÀ CÂY SỰ SỐNG—  
SỰ TƯƠNG GIAO TRỌNG YẾU TỪ ANH LEE**

“Tháng 5 năm 1943, ...tôi bị lao phổi nặng.... Suốt hai năm rưỡi bệnh tật ấy, tôi đã thấy cây sự sống. Trong hai năm rưỡi ấy, tôi thấy rằng trong sự khôi phục của Chúa và trong công tác của Ngài, chúng ta thiếu sự sống. Mọi nan đề, bất kể thuộc loại nào, đều là hậu quả của việc thiếu sự sống. Khi thấy điều này, tôi vô cùng ăn năn, tôi xưng nhận nhiều và ăn năn triệt để trước mặt Chúa cũng như có nhiều sự xử lí trước mặt Ngài.... Những bài giảng về cây sự sống đã cứu nhiều thánh đồ và cũng giải phóng nhiều anh chị em tại Nam Kinh. Vì bốn năm dấy loạn trong Hội thánh tại Thượng Hải nên các thánh đồ đã nản lòng, bị đè nén nhiều năm và không thể làm gì. Những bài giảng này giải phóng linh họ và soi sáng lòng họ.... Tôi cảm tạ Chúa vì qua những bài giảng về cây sự sống, Hội thánh tại Thượng Hải đã được chữa lành.... Những bài giảng về cây sự sống đã lập nền tảng cho sự khôi phục Hội thánh tại Thượng Hải”—*Lịch sử và khảo thị về sự khôi phục của Chúa*, tập. 1, ch. 8.

“Nếu muốn nhận lấy phương cách vui hưởng Đức Chúa Trời, chúng ta phải thay đổi quan niệm.... Nếu muốn bước vào thực tại của việc vui hưởng Đức Chúa Trời, chúng ta phải thấy một khả tượng kiểm soát.... Mãi đến năm tôi 40 tuổi, Chúa mới khảo thị cho tôi cách vui hưởng Ngài. Tôi thất vọng vì phần lớn thời gian và năng lực của tôi trong 20 năm qua đã uống phí. Hầu hết những lời cầu nguyện của tôi không có giá trị và thời gian tôi dành để đọc Kinh Thánh và các sách thuộc linh khác cũng không có giá trị. Đó là lúc tôi nhận ra rằng cách chúng ta công tác là sai và cách chúng ta theo đuổi thuộc linh cũng sai.

“Vì đã chịu mất mát lớn khi nhận lấy phương cách sai nên tôi không muốn người khác lặp lại cùng sai lầm ấy. Tôi hi vọng người khác có thể nhận lấy phương cách vui hưởng Đức Chúa Trời. Tôi khẩn nài các thánh đồ đừng nhận lấy phương cách sai nữa. Chúng ta nên xem xét phương cách theo đuổi trước đây của mình. Chúng ta phải có sự thay đổi quyết liệt về quan niệm. Chúng ta cần có khả tượng kiểm soát”—*Khả tượng về cây sự sống và cây tri thức thiện ác*, ch. 5.

**Kết quả sự xưng công chính của chúng ta—  
Vui hưởng trọn vẹn Đức Chúa Trời trong Christ  
là sự sống của chúng ta**

Đọc Kinh văn: La. 5:1-11

**I. Xưng công chính là hành động Đức Chúa Trời chuẩn thuận chúng ta theo tiêu chuẩn công chính của Ngài; sự công chính của tín đồ không phải là tình trạng mà họ sở hữu trong chính họ nhưng là một thân vị mà họ được kết nối, tức chính Đấng Christ hằng sống:**

- A. Khi tin vào Christ, chúng ta nhận được sự tha thứ của Đức Chúa Trời (Công. 10:43), và Đức Chúa Trời có thể xưng công chính cho chúng ta (La. 3:24, 26) bằng cách làm cho Christ trở nên sự công chính của chúng ta và bằng cách mặc lấy Christ là chiếc áo công chính của chúng ta (Ês. 61:10; Lu. 15:22; Giê. 23:6; Xa. 3:4).
- B. Sự sống là mục tiêu cứu rỗi của Đức Chúa Trời; do đó, xưng công chính là “thuộc sự sống”; nhờ sự xưng công chính mà chúng ta đạt đến tiêu chuẩn công chính của Đức Chúa Trời và đáp ứng tiêu chuẩn ấy để Ngài có thể truyền sự sống của Ngài vào chúng ta—La. 5:18.

**II. Kết quả sự xưng công chính của chúng ta là sự vui hưởng trọn vẹn Đức Chúa Trời trong Christ là sự sống của chúng ta—cc. 1-11:**

- A. Kết quả sự xưng công chính của chúng ta được hiện thân trong sáu điều kì diệu—tình yêu (c. 5), ân điển (c. 2), bình an (c. 1), hi vọng (c. 2), sự sống (c. 10), và vinh hiển (c. 2)—để chúng ta vui hưởng; các câu Kinh Thánh này cũng khai thị Đức Chúa Trời Tam Nhất—Thánh Linh (c. 5), Christ (c. 6), và Đức Chúa Trời (c. 11)—để chúng ta vui hưởng.
- B. Qua sự chết cứu chuộc của Christ, Đức Chúa Trời đã xưng công chính cho chúng ta là tội nhân, và phục hòa chúng ta là kẻ thù của Đức Chúa Trời cho chính Ngài (cc. 1, 10-11); hơn nữa, “tình yêu của Đức Chúa Trời đã được đổ vào lòng chúng ta qua Thánh Linh là Đấng đã được ban cho chúng ta” (c. 5):
  - 1. Dù chúng ta gặp hoạn nạn, nghèo nàn và bị đè nén, nhưng chúng ta không thể phủ nhận hiện diện của tình yêu Đức Chúa Trời bên trong chúng ta; để cứ ở trên đường hướng sự sống, tức là chính Christ (Gi. 14:6a), chúng ta cần giữ mình trong tình yêu của Đức Chúa Trời (Giu. 20-21), tức là chính Đức Chúa Trời (1 Gi. 4:8, 16).
  - 2. Chúng ta cần quạt cho bùng cháy linh yêu thương được Đức Chúa Trời ban cho để chúng ta có thể có một linh yêu thương bùng cháy mà đặc thắng sự suy thoái của Hội thánh ngày nay; quạt cho linh mình bùng cháy là xây dựng thói quen vận dụng linh liên tục hầu cho chúng ta có thể duy trì sự tiếp xúc với Chúa là Linh trong linh chúng ta—2 Ti. 1:6-7; 4:22.
- C. “Qua Ngài, bởi đức tin, chúng ta cũng đạt được lối vào trong ân điển này, là chỗ chúng ta đứng” (La. 5:2); vì chúng ta được xưng công chính bởi đức tin và đứng trong lĩnh vực ân điển nên “chúng ta có sự bình an hướng đến Đức Chúa Trời qua Chúa Jesus Christ chúng ta” (c. 1):
  - 1. Có sự bình an “hướng đến” Đức Chúa Trời nghĩa là hành trình của chúng ta bước vào Đức Chúa Trời qua việc xưng công chính ra từ đức tin vẫn chưa được hoàn tất, và chúng ta vẫn còn ở trên đường bước vào Đức Chúa Trời; theo Lu-ca chương 7, Chúa Jesus gọi người nữ tội lỗi là người “yêu thương nhiều” vì bà được tha thứ nhiều (cc. 47-48) để được cứu, để “đi trong bình an” (c. 50, nguyên văn).
  - 2. Một khi bước qua cánh cổng xưng công chính, chúng ta cần bước đi trên đường bình an (La. 3:17); khi chúng ta đặt tâm trí mình vào linh—bằng cách quan tâm đến linh, sử dụng linh, chú ý đến linh, tiếp xúc Đức Chúa Trời bằng linh trong sự thông công với Linh của Đức Chúa Trời, và bước đi, sống trong linh—tâm trí chúng ta trở nên sự bình an, ban cho chúng ta cảm nhận bề trong về sự nghỉ ngơi, giải cứu, tươi sáng và an ủi (8:6).

**III. Trong lĩnh vực ân điển, chúng ta có Đức Chúa Trời là sự khoe khoang và hân hoan của mình để vui hưởng và mừng rỡ; khoe khoang trong Đức Chúa Trời cũng có nghĩa là “khoe khoang trong khổ nạn, vì biết rằng khổ nạn sinh nhẫn nại; nhẫn nại sinh tôi luyện, tôi luyện sinh hi vọng”—5:3-4, 11:**

- A. Khổ nạn thật ra là sự nhục hóa của ân điển và là sự viếng thăm ngọt ngào của ân điển; khước từ khổ nạn là khước từ ân điển, tức Đức Chúa Trời là phần để chúng ta vui hưởng; ân điển chủ yếu thăm viếng chúng ta trong hình trạng của khổ nạn mà bởi đó Đức Chúa Trời khiến cho mọi sự (mọi người, mọi vấn đề, mọi hoàn cảnh, mọi tình trạng, và mọi môi trường) cùng tương tác để tốt, tức là chúng ta đạt được Christ hơn nữa để Ngài được tác thành vào bản thể chúng ta, hầu cho chúng ta có thể được biến đổi theo cách trao đổi chất và được đồng hóa theo hình ảnh của Christ để được đem vào quyền làm con trọn vẹn—2 Cô. 12:7-9; La. 8:28-29.
- B. Khổ nạn sinh nhẫn nại, và nhẫn nại sản sinh sự chuẩn thuận, nghĩa là tính cách đã được thử nghiệm và được chuẩn thuận là xứng đáng (Phil. 2:19-22); Phao-lô nói rằng ông và các đồng công “được Đức Chúa Trời chuẩn thuận để tín thác phúc âm” (1 Tê. 2:4); Đức Chúa Trời đã chứng minh, kiểm nghiệm, và thử nghiệm lòng của họ liên tục để việc họ nói phúc âm không phải là làm vui lòng con người mà là làm vui lòng Đức Chúa Trời:
1. Sách 1 Phi-e-rơ 1:7 nói rằng việc chứng minh đức tin của chúng ta “quý báu hơn nhiều so với vàng hư mất dù đã được thử lửa”, lửa là những thử thách và các nỗi khổ; khi vàng thô chịu trải qua sự thiêu đốt của lửa tinh luyện thì nó sẽ đạt đến phẩm chất mà mọi người dễ dàng chuẩn thuận—Mal. 3:3.
  2. Chúa muốn chúng ta trả giá để đạt được Ngài là đức tin bằng vàng đã trải qua thử thách rực lửa hầu chúng ta được dự phần vào vàng thật, tức chính Christ là sự sống thần thượng với bản chất thần thượng để xây dựng Thân thể Ngài; do đó, chúng ta có thể trở nên giá đền bằng vàng ròng hầu xây dựng Giê-ru-sa-lem Mới bằng vàng—Khải. 3:18; 1:20; 21:18, 23; 2 Phi. 1:4
  3. Một số thánh đồ yêu Chúa nghĩ rằng họ thích hợp làm công tác cho Chúa vì họ có một lượng sự sống và ánh sáng nào đó, nhưng họ còn thô và thiếu phẩm chất được chuẩn thuận, phẩm chất được chuẩn thuận là kết quả từ sự nhẫn nại trong khổ nạn và thử nghiệm; phẩm chất này làm cho người ta được cung ứng để cảm thấy vui mừng, ngọt ngào và dễ chịu.
  4. Tất cả chúng ta phải cầu nguyện: “Chúa ơi, xin chuẩn thuận con”; khi ấy Chúa sẽ đẩy lên các hoàn cảnh để sản sinh sự chuẩn thuận cho chúng ta; dù là những nô lệ của Christ, nhưng chúng ta vẫn thiếu sự chuẩn thuận; điều này làm phiền lòng Đức Chúa Trời, làm thiệt hại chúng ta, và cũng làm phiền các thánh đồ và người nhà của Đức Chúa Trời; bởi ánh sáng và ân tứ mà chúng ta giúp đỡ các thánh đồ, nhưng bởi thiếu sự chuẩn thuận mà chúng ta làm tổn thương họ—Mat. 24:45-51.
- C. Cùng với sự chuẩn thuận, chúng ta có hi vọng (La. 5:4), và chúng ta khoe khoang vì hi vọng về vinh hiển của Đức Chúa Trời (c. 2)
1. Dù đứng trong ân điển và bước đi trong bình an, nhưng chúng ta chưa hoàn toàn ở trong vinh hiển, tức là chính Đức Chúa Trời được biểu lộ; “hoạn nạn nhẹ và tạm của chúng ta làm nên vinh hiển trọng đại đời đời, vượt trội càng hơn cho chúng ta”—2 Cô. 4:17
  2. Đức Chúa Trời của mọi ân điển đã kêu gọi chúng ta vào trong vinh hiển đời đời của Ngài trong Christ Jesus; ở đây và bây giờ, chúng ta đang vui hưởng Christ, Đấng cư ngụ trong linh chúng ta, là hi vọng về vinh hiển—1 Phi. 5:10; 1 Tê. 2:12; Côm. 1:27; Phil. 3:21.
  3. Chúa đang dẫn dắt chúng ta, nhiều con của Ngài, vào trong vinh hiển bằng cách thánh hóa chúng ta hằng ngày (Hê. 2:10-11), và chúng ta đang được biến đổi hằng ngày từ mức độ vinh hiển này đến mức độ vinh hiển khác bằng cách giữ lòng chúng ta xoay về Chúa để ngắm xem vinh hiển của Đức Chúa Trời nơi mặt Jesus Christ (2 Cô. 3:16-18; 4:6b)
- D. Khi vui hưởng Christ trong những nỗi khổ, chúng ta đang được cứu trong sự sống Ngài để hoàn thành mục tiêu hữu cơ về sự cứu rỗi mãnh liệt của Đức Chúa Trời, điều sản sinh và xây dựng Thân thể hữu cơ của Christ được biểu lộ trong các Hội thánh địa phương, nơi chúng ta vui hưởng ân điển phong phú của Chúa và nơi Đức Chúa Trời của sự bình an nghiên nát Sa-tan dưới chân chúng ta để biểu lộ vinh hiển của Ngài và phô bày chiến thắng của Ngài—La. 5:10; 12:5; 16:1, 4-5, 16, 20.

## Hình dạng sự chết và sự phục sinh của Đấng Christ

Đọc Kinh văn: La. 6:3-5; 5:17; Ga. 3:27

- I. “Tất cả chúng ta, những người đã được báp-têm vào trong Christ Jesus, đều đã được báp-têm vào trong sự chết của Ngài”—La. 6:3:**
- A. Báp-têm không phải là một hình thức hay nghi thức; báp-têm tượng trưng cho sự đồng nhất của chúng ta với Đấng Christ—c. 3.
  - B. Qua báp-têm, chúng ta được chìm vào trong Đấng Christ, nhận Ngài làm lãnh vực của mình, để chúng ta có thể được liên hiệp làm một với Ngài trong sự chết và phục sinh của Ngài.
  - C. Chúng ta vốn được sinh trong lãnh vực của A-đam, người đầu tiên (1 Cô. 15:45, 47) nhưng qua báp-têm, chúng ta đã được chuyển dời vào lãnh vực của Christ (1 Cô. 1:30; Ga. 3:27), người thứ nhì (1 Cô. 15:47).
  - D. Khi được báp-têm vào trong Christ, chúng ta được báp-têm vào trong sự chết của Ngài—La. 6:3.
  - E. Sự chết của Ngài đã phân rẽ chúng ta khỏi thế giới và quyền lực tối tăm thuộc Sa-tan và đã kết liễu sự sống thiên nhiên, bản chất cũ, bản ngã, xác thịt và thậm chí cả lịch sử của chúng ta.
- II. “Vì thế, chúng ta đã được đồng chôn với Ngài qua báp-têm vào trong sự chết của Ngài, hầu cho như Christ đã được sống dậy từ kẻ chết qua vinh hiển của Cha thế nào thì chúng ta cũng có thể bước đi trong sự mới mẻ của sự sống thế ấy”—c. 4:**
- A. Người cũ của chúng ta đã bị đóng đinh với Christ trên thập tự giá (c. 6) và đã được chôn cùng với Ngài qua báp-têm vào trong sự chết.
  - B. Trong lãnh vực tự nhiên, một người trước hết chết rồi mới được chôn, nhưng lời Phao-lô hàm ý rằng trong lãnh vực thuộc linh, chúng ta được chôn trước rồi sau đó mới chết.
  - C. Chúng ta không trực tiếp chết; chúng ta bước vào sự chết của Đấng Christ qua báp-têm.
  - D. Đấng Christ và sự chết của Ngài là một.
  - E. Không có Christ, chúng ta không bao giờ có thể được báp-têm vào trong sự chết của Ngài, vì yếu tố của sự chết đầy hiệu lực của Ngài chỉ được tìm thấy trong Ngài, Đấng phục sinh, bao-hàm-tất-cả—đc. Gi. 5:29; 11:24-25; Công. 1:22; 2:31.
  - F. *Vinh hiển của Cha* trong La Mã 6:4 chỉ về sự hiển lộ của thần tính.
  - G. Sau báp-têm, chúng ta trở thành một người mới trong sự phục sinh—Phil. 3:10.
  - H. Phục sinh không chỉ là một trạng thái tương lai mà còn là một tiến trình hiện tại.
  - I. Bước đi trong sự mới mẻ của sự sống có nghĩa là sống trong lãnh vực phục sinh và trị vì trong sự sống ngay hôm nay—La. 6:4; 5:17.
  - J. Loại đời sống này xử lí mọi điều thuộc A-đam trong chúng ta cho đến khi chúng ta hoàn toàn được biến đổi và đồng hóa theo hình ảnh của Đấng Christ—12:2; 8:29.
- III. “Nếu chúng ta đã đồng lớn lên với Ngài trong hình dạng của sự chết Ngài thì chắc chắn chúng ta cũng sẽ ở trong hình dạng của sự phục sinh Ngài”—6:5:**
- A. *Lớn lên với Ngài* nói lên mối liên hiệp hữu cơ mà trong đó sự lớn lên diễn ra để người này dự phần vào sự sống và đặc tính của người kia—c. 5a.
  - B. Trong mối liên hiệp hữu cơ với Đấng Christ, bất cứ điều gì Đấng Christ trải qua đều trở thành lịch sử của chúng ta.
  - C. Bây giờ, sự chết và phục sinh của Ngài là của chúng ta vì chúng ta ở trong Ngài và được kết hiệp với Ngài cách hữu cơ; đây là tháp ghép—11:24.
  - D. Việc tháp ghép như vậy đào thải mọi yếu tố tiêu cực của chúng ta, làm phục sinh các quan năng của chúng ta mà Đức Chúa Trời đã tạo nên, nâng cao các quan năng của chúng ta, làm phong phú các quan năng của chúng ta, và dầm thấm toàn bản thể chúng ta để biến đổi chúng ta.
  - E. Hình dạng sự chết của Đấng Christ là báp-têm được đề cập trong La Mã 6:4; hình dạng sự phục sinh của Đấng Christ là sự mới mẻ của sự sống được đề cập trong câu 4.

- F. Trong hình dạng của sự phục sinh Ngài (c. 5) không chỉ về sự phục sinh khách quan trong tương lai, nhưng chỉ về tiến trình lớn lên hiện tại.
- G. Khi chịu báp-têm, chúng ta cùng lớn lên với Đấng Christ trong hình dạng của sự chết Ngài; bây giờ, qua sự chết của Ngài, chúng ta đang lớn lên vào sự phục sinh của Ngài.
- H. Giống như yếu tố sự chết của Đấng Christ chỉ được tìm thấy trong Ngài thì yếu tố phục sinh của Đấng Christ cũng chỉ được tìm thấy trong chính Christ; chính Ngài là sự phục sinh—Gi. 11:25.
- I. Sau khi kinh nghiệm báp-têm đúng đắn, chúng ta tiếp tục lớn lên trong và cùng với Christ trong hình dạng của sự phục sinh Ngài, tức là bước đi trong sự mới mẻ của sự sống—La. 6:4.

#### IV. “Bao nhiêu người...đã được báp-têm vào trong Christ”—Ga. 3:27:

- A. Có bốn phương diện của báp-têm: báp-têm vào trong danh Cha, Con và Linh (Mat. 28:19), báp-têm vào trong Christ (Ga. 3:27), báp-têm vào trong sự chết của Christ (La. 6:3), và báp-têm vào trong Thân thể Đấng Christ (1 Cô. 12:13).
- B. Báp-têm đem những người ăn năn ra khỏi tình trạng cũ của họ vào trong tình trạng mới bằng cách kết liễu sự sống cũ của họ và làm nảy mầm trong họ sự sống mới của Christ và trong Christ—La. 8:2, 10.
- C. Báp-têm có hai phương diện—phương diện hữu hình và phương diện vô hình:
  1. Phương diện hữu hình là bởi nước, còn phương diện vô hình là bởi Thánh Linh—Công. 2:38, 41; 10:44-48.
  2. Không có phương diện vô hình bởi Linh thì phương diện hữu hình bởi nước là vô ích; không có phương diện hữu hình bởi nước thì phương diện vô hình bởi Linh là trừu tượng và không thực tiễn; cả hai phương diện đều cần thiết.
- D. Được báp-têm vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất là được báp-têm vào trong Christ—Ga. 3:27:
  1. Chúng ta là các con của Đức Chúa Trời vì chúng ta ở trong Christ, và chúng ta ở trong Christ vì chúng ta đã được báp-têm vào trong Christ—La. 8:10, 14; Ga. 3:26; 4:7.
  2. Được báp-têm vào trong Christ là cách để ở trong Christ—3:27.
  3. Vì đã được báp-têm vào trong Christ nên bây giờ chúng ta vui hưởng mối liên hiệp hữu cơ với Ngài, là điều có thể biến đổi cả bản thể chúng ta—La. 12:2.
  4. Thật ý nghĩa khi ở cuối chương 3 của sách Ga-la-ti, Phao-lô kết luận với một lời về việc được báp-têm vào trong Christ và mặc lấy Christ—c. 27.
  5. Sự kiện Phao-lô kết luận với một lời về báp-têm hàm ý rằng điều ông đề cập trong chương này chỉ có thể được kinh nghiệm nếu chúng ta đã được báp-têm vào trong Christ và đã mặc lấy Christ—c. 27.
  6. Hễ bao nhiêu người đã được báp-têm vào trong Christ thì đều mặc lấy Christ—c. 27.
  7. Chúng ta đã được báp-têm vào trong Christ, và bây giờ chúng ta có Christ che phủ mình.
  8. Một mặt, trong báp-têm chúng ta được chìm vào trong Christ; mặt khác, trong báp-têm chúng ta mặc lấy Christ.
  9. Nhiều người trong chúng ta có thể làm chứng mạnh mẽ rằng chúng ta đã được báp-têm vào trong Christ và chúng ta đang mặc Ngài là y phục, tức sự che phủ của mình—c. 27.



## Bài Bốn

### Chồng mới

Đọc Kinh văn: La. 7:2-6

#### I. Christ là Chồng mới—La. 7:2-6:

- A. Là những người được tái sinh, các tín đồ cả nam lẫn nữ đều có Christ là Chồng của họ, và họ là một phần trong người vợ của Ngài.
- B. Mọi Cơ Đốc nhân đích thực đều có Christ là Chồng của họ, nhưng thật đáng tiếc vì nhiều người không biết Ngài là Chồng của họ.

#### II. Người cũ của chúng ta, là chồng cũ, đã bị đóng đinh:

- A. Các câu 2 đến 4a cho thấy có hai người chồng:
  - 1. Người chồng thứ nhất, người chồng cũ, là người cũ được đề cập trong 6:6, là người đã bị đóng đinh cùng với Christ.
  - 2. Người chồng thứ nhì, chồng mới, được đề cập trong 7:2-4, tức là Christ.
- B. Vì người cũ của chúng ta, tức người chồng cũ, đã bị đóng đinh với Christ trên thập tự giá, nên chúng ta được giải thoát khỏi luật của người ấy và kết hiệp với Chồng mới, là Christ, Đấng sống mãi.
- C. Là tín đồ, chúng ta có hai địa vị:
  - 1. Thứ nhất là địa vị cũ, là người cũ sa ngã, người đã rời bỏ vị trí ban đầu của một người vợ phụ thuộc Đức Chúa Trời và tự phong cho mình vị trí làm chồng, và làm đầu, độc lập với Đức Chúa Trời.
  - 2. Thứ nhì là địa vị mới, là người mới được tái sinh, được phục hồi trở về vị trí đúng đắn, ban đầu tức là người vợ đích thực của Đức Chúa Trời, phụ thuộc Ngài và nhận Ngài làm Đầu của mình—Ês. 54:5; 1 Cô. 11:3.
  - 3. Chúng ta không còn địa vị là chồng cũ nữa, vì chúng ta đã bị đóng đinh.
  - 4. Bây giờ, chúng ta chỉ có địa vị mới là người vợ đúng đắn; trong địa vị ấy, chúng ta nhận Đấng Christ là Chồng của mình, và không nên sống theo người cũ nữa, tức là không còn lấy người cũ làm chồng nữa.
- D. Vì kinh luật đã được định cho và ban cho người chồng cũ, tức người cũ, nên sự chết của người cũ cũng làm cho chúng ta chết đối với kinh luật qua thân thể của Christ.

#### III. Người cũ của chúng ta đã bị đóng đinh đối với kinh luật qua thân thể của Christ hầu cho chúng ta có thể cưới người chồng khác, là Christ, Đấng đã được sống dậy từ kẻ chết—La. 7:4a:

- A. Việc kết hiệp này cho thấy rằng trong địa vị mới là một người vợ, chúng ta có một mối liên hiệp hữu cơ trong thân vị, danh, sự sống và sự hiện hữu với Đấng Christ trong sự phục sinh của Ngài; bây giờ chúng ta đã kết hôn với Christ, Chồng mới của chúng ta—2 Cô. 11:2.
- B. Vì Christ là Chồng của chúng ta nên chúng ta phải phụ thuộc Ngài và nhận Ngài làm Đầu của mình—Êph. 5:23:
  - 1. Nhận Christ làm Chồng nghĩa là kết liễu mọi điều chúng ta là, có, làm, và tin cậy Ngài trong mọi sự.
  - 2. Nhận Christ làm Chồng cũng có nghĩa là chúng ta tin vào Christ.
  - 3. Chúng ta không còn sống bởi chính mình nữa mà bởi Christ; chúng ta phải để cho Christ sống cho chúng ta.
  - 4. Chúng ta không còn là chồng nữa; chúng ta là người cũ đã bị đóng đinh, và Christ bây giờ là Chồng của chúng ta.
- C. Christ không chỉ là Đầu của chúng ta—Ngài còn là thân vị và sự sống của chúng ta—Côl. 3:4.
- D. Khi một người tin và chịu báp-têm vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất thì người ấy liên quan đến một thân vị khác; nghĩa là người ấy kết hôn với một người khác, tức Christ.

#### IV. Là vợ, chúng ta kết trái cho Đức Chúa Trời—La. 7:4b:

- A. Khi ở trong sự phục sinh và sống cho Đức Chúa Trời thì chúng ta kết trái cho Đức Chúa Trời.

- B. Là người được tái sinh, là vợ, chúng ta kết trái cho Đức Chúa Trời; điều này có nghĩa là mọi sự chúng ta làm bây giờ đều liên quan đến Đức Chúa Trời.
- C. Ở đây chúng ta có một sự tương phản sống động giữa sự chết và Đức Chúa Trời.
- D. Cụm từ *kết trái cho Đức Chúa Trời* có nghĩa là Đức Chúa Trời được sinh ra như là trái:
  1. Do đó, tất cả những gì chúng ta là và làm phải là Đức Chúa Trời hằng sống.
  2. Chúng ta phải sản sinh Đức Chúa Trời là sự tuôn đổ của Đức Chúa Trời; bằng cách này, chúng ta có Đức Chúa Trời sống động là trái của mình, và chúng ta kết trái cho Đức Chúa Trời.

**V. Chúng ta đã chết đối với kinh luật mà trong đó chúng ta bị cầm giữ để chúng ta có thể thoát khỏi kinh luật; chúng ta là người vợ và là người mới, không còn ở dưới kinh luật nữa—c. 6:**

- A. Kinh luật mô tả sinh động về Đức Chúa Trời và định nghĩa về Ngài—Lê. 19:2.
- B. Theo đó, kinh luật đặt ra nhiều yêu cầu và đòi hỏi trên con người sa ngã, và khi làm như vậy, kinh luật làm cho con người nhận ra các tội phạm và đem họ đến chỗ nhận thức về tội—La. 3:20; 4:15; 5:20.
- C. Bằng cách này, kinh luật vừa phơi bày vừa chế phục con người—3:19.

**VI. Là người vợ, chúng ta cũng nên phục vụ Chúa trong sự mới mẻ của linh, không phải trong sự cũ kỹ của văn tự—7:6:**

- A. Trong 6:4, chúng ta có sự mới mẻ của sự sống để sống, và trong 7:6 chúng ta có sự mới mẻ của linh để phục vụ.
  1. Sự mới mẻ của sự sống ra từ việc chúng ta được đồng nhất với sự phục sinh của Đấng Christ và để chúng ta bước đi trong đời sống hằng ngày.
  2. Sự mới mẻ của linh là kết quả của việc chúng ta được thoát khỏi kinh luật và được kết hiệp với Đấng Christ phục sinh và để chúng ta phục vụ Đức Chúa Trời.
  3. Cả sự mới mẻ của linh lẫn sự mới mẻ của sự sống đều là kết quả của việc đóng đinh người cũ.
- B. Cả sự mới mẻ của sự sống lẫn sự mới mẻ của linh đều liên quan đến Linh:
  1. Sự mới mẻ của sự sống liên quan đến chính Christ trong sự phục sinh của Ngài, Đấng là Linh ban-sự-sống—1 Cô. 15:45b.
  2. Linh trong cụm từ *sự mới mẻ của linh* chỉ về nhân linh được tái sinh của chúng ta, trong đó có Chúa là Linh cư ngụ—2 Ti. 4:22:
    - a. Chúng ta có thể phục vụ trong sự mới mẻ của linh vì Đức Chúa Trời đã đổi mới linh chúng ta.
    - b. Mọi sự liên quan đến linh tái sinh của chúng ta đều mới mẻ.
    - c. Linh tái sinh của chúng ta là nguồn của sự mới mẻ, vì Chúa, sự sống của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh đang ở đó.
    - d. Mọi điều trong linh tái sinh của chúng ta đều mới; trong linh tái sinh của chúng ta không có điều gì khác hơn là sự mới mẻ.
- C. Chúng ta cần nhận thức rằng chúng ta, là người mới, được thoát khỏi luật của người cũ và đã kết hôn với Chồng mới của chúng ta, là Đấng Christ phục sinh, để chúng ta có thể kết trái cho Đức Chúa Trời và phục vụ Chúa trong sự mới mẻ của linh.

**Đấng Christ nội cư**

Đọc Kinh văn: La. 8:9-11, 28-29

- I. **La Mã chương 8 có thể được xem là trọng tâm của toàn bộ Kinh Thánh và trung tâm của vũ trụ; do đó, nếu đang kinh nghiệm La Mã chương 8 thì chúng ta đang ở tại trung tâm của vũ trụ.**
- II. **La Mã chương 8 không phải là một chương về giáo lý mà là một chương về kinh nghiệm; chương này không nói đến giáo lý về Đấng Tam Nhất nhưng nói đến Đấng Tam Nhất trong kinh nghiệm của đời sống Cơ đốc.**
- III. **La Mã chương 8 khái thị Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình là luật của Linh sự sống ban sự sống thần thượng cho tín đồ vì nếp sống của họ—cc. 2, 6, 10-11, 26-29.**
- IV. **La Mã chương 8 nói về Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả là sự tổng kết chung cuộc của Đức Chúa Trời Tam Nhất; Linh này sẽ làm cho chúng ta trở nên giống như Christ trong sự sống, bản chất và sự biểu lộ; đây là La Mã chương 8.**
- V. **“Anh em không ở trong xác thịt mà ở trong linh nếu thật sự Linh của Đức Chúa Trời cư ngụ trong anh em”—c. 9a:**
  - A. Chương này bày tỏ cho chúng ta cách Đức Chúa Trời Tam Nhất—Cha (c. 15), Con (cc. 3, 29, 32) và Linh (cc. 9, 11, 13-14, 16, 23, 26)—ban phát chính Ngài là sự sống (cc. 2, 6, 10, 11) vào trong chúng ta, con người ba phần—linh, hồn và thân thể—để làm chúng ta trở thành các con của Ngài (cc. 14-15, 19, 23, 29, 17) hầu cấu thành Thân thể Đấng Christ (12:4-5).
  - B. Nếu cho phép Linh của Đức Chúa Trời Tam Nhất lập nhà Ngài trong chúng ta, thì trong kinh nghiệm, chúng ta ở trong linh và không còn ở trong xác thịt.
  - C. Nếu chúng ta như vậy thì Đức Chúa Trời Tam Nhất là Linh sẽ có thể lan rộng từ linh chúng ta (8:10) vào hồn, tiêu biểu là tâm trí chúng ta (c. 6), và cuối cùng thậm chí Ngài sẽ ban sự sống cho thân thể phải chết của chúng ta (c. 11).
- VI. **“Song nếu ai không có Linh của Christ thì người ấy không thuộc về Ngài”—c. 9b:**
  - A. Điều này cho thấy việc chúng ta thuộc về Christ tùy thuộc vào Linh Ngài.
  - B. Nếu không có Linh của Christ, hoặc nếu Đấng Christ không phải là Linh, thì sẽ không có cách nào để chúng ta được kết hiệp với Ngài và thuộc về Ngài.
  - C. Tuy nhiên, Đấng Christ là Linh (2 Cô. 3:17), và Ngài ở trong linh chúng ta (2 Ti. 4:22) và là một linh với chúng ta (1 Cô. 6:17).
  - D. Linh của Đức Chúa Trời và Linh của Christ không phải hai Linh nhưng là một.
  - E. Việc Phao-lô dùng những danh xưng này hoán đổi nhau hàm ý rằng Linh sự sống nội cư trong câu 2 của La Mã chương 8 là Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả của toàn thể Đức Chúa Trời Tam Nhất.
  - F. Đức Chúa Trời, Linh và Đấng Christ đều được đề cập trong câu 9.
  - G. Không phải có cả ba ở trong chúng ta mà chỉ có một Đấng là Linh tam nhất của Đức Chúa Trời Tam Nhất—Gi. 4:24; 2 Cô. 3:17; La. 8:11.
- VII. **“Nhưng nếu Christ ở trong anh em thì dù thân thể chết do tội, song linh là sự sống do sự công chính”—c. 10:**
  - A. “Christ...trong anh em” là điểm trọng yếu trong sách La Mã:
    1. Trong chương 3, Christ ở trên thập tự giá, đổ huyết ra để cứu chuộc chúng ta.
    2. Trong chương 4, Christ ở trong sự phục sinh.
    3. Trong chương 6, chúng ta ở trong Christ.
    4. Trong chương 8, Christ là Linh ở trong chúng ta.
  - B. Trước khi tin Chúa, linh chúng ta bên trong chết và thân thể chúng ta bên ngoài sống.

- C. Bây giờ, chúng ta có Christ trong mình, dù thân thể chúng ta bên ngoài chết do tội nhưng linh chúng ta bên trong là sự sống do sự công chính.
- D. Việc Đấng Christ là sự sống vào trong chúng ta phơi bày tình trạng chết chóc của thân thể chúng ta.
- E. Trong linh chúng ta có Christ là Linh là sự công chính, dẫn đến sự sống; còn trong xác thịt chúng ta có Sa-tan là tội, dẫn đến sự chết.
- F. Qua sự sa ngã của con người, tội mang theo sự chết đã vào trong thân thể con người, khiến cho thân thể chết và bất lực trong những điều của Đức Chúa Trời:
  1. Dù Đức Chúa Trời đã định tội cho tội trong xác thịt (c. 3) nhưng tội này vẫn chưa bị nhổ tận gốc hay tiêu trừ khỏi thân thể sa ngã của con người.
  2. Vì vậy, thân thể chúng ta vẫn chết.
- G. Linh trong La Mã 8:10 là nhân linh được tái sinh, tương phản với thân thể con người sa ngã.
- H. Việc linh là sự sống do sự công chính nói về nhân linh của chúng ta, không nói về Linh của Đức Chúa Trời.
- I. Linh chúng ta không chỉ được tái sinh và làm cho sống động mà còn trở nên sự sống:
  1. Khi chúng ta tin Đấng Christ thì Ngài là Linh sự sống thần thượng vào trong linh chúng ta và hòa quyện chính Ngài với linh ấy.
  2. Bởi đó, hai linh đã trở nên một linh—1 Cô. 6:17.
- J. Khi Đức Chúa Trời xưng công chính, chúng ta nhận sự công chính là chính Đức Chúa Trời Tam Nhất bước vào bản thể chúng ta, vào linh chúng ta—La. 8:10:
  1. Sự công chính này dẫn đến sự sống—5:18, 21.
  2. Bây giờ linh chúng ta không chỉ sống động mà còn là sự sống.

**VIII. “Nếu Linh của Đấng đã khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết cư ngụ trong anh em thì Đấng đã khiến Christ sống dậy từ kẻ chết cũng sẽ ban sự sống cho thân thể phải chết của anh em qua Linh Ngài là Đấng cư ngụ trong anh em”—8:11:**

- A. Trong câu này, chúng ta có toàn thể Đức Chúa Trời Tam Nhất—“Đấng đã khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết”, “Christ” và “Linh Ngài là Đấng cư ngụ trong anh em.”
- B. Christ đang ban phát chính Ngài vào trong tín đồ, như được bày tỏ qua cụm từ *ban sự sống cho thân thể phải chết của anh em*, là cụm từ hàm ý rằng việc ban phát không chỉ diễn ra tại trung tâm của bản thể chúng ta mà còn vươn đến chu vi, đến cả bản thể chúng ta.
- C. *Ban sự sống* không chỉ về sự chữa lành thần thượng nhưng chỉ về kết quả của việc chúng ta cho phép Linh của Đức Chúa Trời lập nhà Ngài trong chúng ta và dầm thấm toàn bản thể chúng ta bằng sự sống thần thượng.
- D. Bằng cách này, Ngài ban sự sống cho thân thể phải chết, đang chết của chúng ta, không chỉ chữa lành thân thể ấy mà còn làm cho nó sống động để thực hiện ý muốn của Ngài.